

Der er med denne strafsanktionsmulighed skabt et meget væsentligt incitament for myndighederne til at efterleve udbudsreglerne og Klagenævnets afgørelser.

Den forpligtelse, der påhviler mig til at sikre, at der findes en mulighed for at klage over overtrædelser af EU's udbudsregler, er således mere end opfyldt – hvad Kommissionen da også har bekræftet.

Og jeg vil gerne understrege, at ordningen på ingen måde giver offentlige udbydere ret til egenhændigt at vælge at sidde et pålæg fra Klagenævnet for Udbud overhørig. Men jeg må medgive, at de eksisterende regler ikke klart åbner mulighed for, at en kontrakt kan ophæves af andre end parterne selv.

Jeg kan bl.a. af samme grund derfor ikke udelukke, at klagesystemet som sådant kan gøres bedre og mere effektivt. Og som bekendt har jeg allerede taget initiativ til, at det overvejes som led i en systematisk opsamling af hidtidige erfaringer, om og i givet fald hvordan den gældende ordning eventuelt kan forbedres.

Om fortolkningen af den særlige undtagelsesbestemmelse i artikel 2, stk. 6, andet afsnit, i kontroldirektivet om offentlige kontraktsindgåelser skal jeg bemærke følgende:

Artikel 2, stk. 6, andet afsnit fastslår, at en medlemsstat har mulighed for at foreskrive, at en ulovlig beslutning om at indgå en kontrakt ikke skal kunne annulleres af statens klageinstanser, når kontrakten er indgået. Benytter medlemsstaten sig af hjemlen i stk. 6, vil der således alene kunne opnås erstatning for en ulovlig udbudsbeslutning.

Denne særlige hjemmel til at begrænse sanktionsmulighederne er ikke udnyttet i den danske gennemførelseslovgivning. Vi har bevaret muligheden i dansk ret for, at Klagenævnet kan pålægge parterne at annullere en ulovlig beslutning også efter kontraktsindgåelsen.

Hertil kommer så den pression, der som omtalt eksisterer i form af bøder til ordregivere, der har overtrådt udbudsreglerne, eller nægter at efterkomme Klagenævnets afgørelser om f. eks. annullation af ulovlige udbudsbeslutninger.

Spm. nr. S 3030

Til erhvervsministeren (13/8 97) af:

Lene Espersen (KF):

»Vil ministeren under henvisning til kontroldirektivet redegøre for de juridiske konsekvenser, når Klagenævnet for Udbud afsiger en kendelse, der pålægger annullation af en udbudsbeslutning, herunder hvorvidt udbyderen altid skal følge denne kendelse og i benægtende fald give en udtømmende beskrivelse af, hvilke offentlige udbydere der egenhændigt kan vælge at sidde et pålæg om annullation fra Klagenævnet for Udbud overhørig eller omgå dette ved at indgå fornyet aftale om færdiggørelse uden at lade hele udbuddet gå om?«

(Besvaret sammen med spm. nr. S 3029).

Spm. nr. S 3111

Til fødevareministeren (21/8 97) af:

Lene Espersen (KF):

»Vil ministeren i forlængelse af besvarelsen af spørgsmål nr. 267 (LFU alm. del – bilag 65) redegøre for, hvorledes indtægterne fra det rekreative fiskeri, som § 12 A-Udvalget administrerer, fordeler sig geografisk, f.eks. inden for amtsgrænser eller en tilsvarende regional opdeling, samt redegøre for den tilsvarende geografiske fordeling af udgifterne til de af midlerne støttede projekter?«

Svar (29/8 97)

Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen): Fiskeridirektoratet foretager, i den udstrækning det er muligt ved aflæsning af indbetalingskortene geografiske, opgørelser over indbetalernes bopæl fordelt på amtskommuner for de fiske-tegn, der gælder for 12 måneder og indbetalinger for fritidsfiskerbidraget.

Der er ikke foretaget en geografisk opgørelse over indbetalingerne for dag- og ugekort for fisketegn, men det må dog formodes, at disse har nogenlunde samme geografiske fordeling.

Fordelt på amtskommuner er foretaget opgørelser over de samlede indbetalinger og antallet af indbetalinger for begge ordninger for 1996: